

tigheder og privat ejendomsret i forfatningen, som vi har hørt at Folkekongressen vedtog for nylig, for at nævne nogle eksempler. Men desværre er der jo også sket tilbageskridt, som vi ikke må lukke øjnene for. Det er noget, som både Amnesty International og senest også bl.a. den årlige rapport fra det amerikanske udenrigsministerium om menneskerettighedssituationen dokumenterer. Her beskrives jo, hvordan tortur, politiske henrettelser og fængslinger uden rettergang til stadighed er et problem. Ytringsfriheden knægtes, ved at man slår ned på mennesker, der bruger internettet til den frie politiske debat, og man anslår, at 250.000 kinesere er spærret inde i arbejdslejre – for at nævne nogle af de eksempler, der selvfølgelig skræmmer.

Endvidere går vurderingen på, at der stadig sidder nogle tusinde kinesere i fængsel som følge af studenterdemonstrationerne i 1989.

Derfor er det afgørende vigtigt med den kritiske dialog og klare signaler til Kina med forventning om fremskridt på demokrati- og menneskerettighedsområdet, ikke mindst når spørgsmålet om EU's våbenembargo drøftes og for den sags skyld forholdet over strædet mellem Taiwan og Kina eller tibetanernes situation.

Udenrigspolitik er som bekendt for måske 90 pct.s vedkommende signaler og timing, og derfor vil jeg gerne understrege, at det næppe er udtryk for nogen klog og gennemtænkt udenrigspolitik, hverken hvad angår sted, tidspunkt eller sammenhæng, at statsministeren i februar valgte at signalere, at Danmark nærmest betingelsesløst var parat til en ophævelse af EU's våbenembargo.

Kl. 18.15

Ét er, at statsministeren ikke gjorde nok ud af sammenhængen mellem fremskridt på demokrati- og menneskerettighedsområdet og en eventuel ophævelse af våbenembargoen. Noget andet er, at signalet blev sendt som led i en erhvervsdelegations besøg i landet, hvilket næppe var den bedste sammenhæng. Oven i købet en situation, hvor dugfriske rapporter peger på fortsatte alvorlige menneskerettighedskrænkelser i landet og en situation, hvor EU-landene ikke er helt enige om klogskaben i ophævelsen af våbenembargoen.

Udenrigspolitik er som understreget i høj grad et spørgsmål om signaler og balancegang. For Socialdemokratiet er det vigtigt, at der ikke hersker nogen tvivl om, at Danmark holder fast i vigtigheden af fremskridt på demokrati- og

menneskerettighedsområdet, også over for Kina.

Vi er derfor medforslagsstillere til vedtagelsen, som har den rette balancegang og fokus, også for så vidt angår en eventuel sammenknytning af demokrati og menneskerettigheder og en eventuel ophævelse af EU's våbenembargo.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, at Socialdemokraternes holdning i det her spørgsmål er blevet en smule mystisk her på det sidste.

Hr. Jeppe Kofod var jo vældig oppe at køre, kort tid efter at statsministeren var ude med sine udtalelser i Kina, og der var ikke grænser for den kritik, som hr. Jeppe Kofod lancerede på det tidspunkt. Jeg må tilstå, at han er faldet noget ned, siden han i dag er medforslagsstiller til det forslag til vedtagelse, som er fremsat her. For det er jo i virkeligheden et referat af det, som statsministeren sagde i sin tale. Det må jeg sige det er.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at få afklaret følgende: Mener hr. Jeppe Kofod, at der i øjeblikket er grundlag for at ophæve våbenembargoen i forhold til Kina? Det vil sige, at hvis der kom et forslag i morgen om, at man skulle ophæve den, ville Socialdemokraterne så støtte i Folketingets Europaudvalg, eller hvor det nu er, at den danske regering skal stemme for, at våbenembargoen ophæves? Det synes jeg er meget vigtigt at få afklaret.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil takke for spørgsmålet og sige, at jeg mener, og at vi mener, at den måde, statsministeren kom med signalerne på i Kina, var en skærpende omstændighed – også, at der ikke var en eksPLICIT sammenknytning mellem behovet for fremskridt for demokrati og menneskerettigheder og en eventuel ophævelse af våbenembargoen.

Men jeg må sige, at jeg erklærer mig fuldstændig enig med udenrigsministeren, der den 29. januar til Ritzau udtaler, at regeringen ikke er tilfreds med det kinesiske styres foreløbige opførsel i menneskerettighedsspørgsmålet, og – hvilket udenrigsministeren er citeret for – at sådan som tonen er nu, kan vi ikke bidrage til at ophæve våbenembargoen. Sådan udtaler udenrigsministeren sig den 29. januar efter det nævnsmøde, vi havde den 29. januar, og den